

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 lutego 1969 r.

Nr 4

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW.

35 — nr 9 z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie zakładowych rad szkoleniowych 73

ZARZĄDZENIA:

36 — nr 15 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1969 r. w sprawie wypłaty wynagrodzenia pracownikom opiekującym się dziećmi w okresie epidemii grypy	74
37 — Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1968 r. w sprawie trybu poboru opłat od środków transportowych	74
38 — Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1969 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym	75
39 — Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 1969 r. w sprawie podatku obrotowego od przedsiębiorstw podległych i nadzorowanych przez Komitet Drobnej Wytwórczości oraz spółdzielni i ich związków	78
40 — Ministrów Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki, Obrony Narodowej oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 grudnia 1968 r. w sprawie określenia wysokości narzutu dla prac zleconych planowych, wykonywanych w szkołach wyższych	102
41 — Ministrów Rolnictwa i Finansów z dnia 23 stycznia 1969 r. w sprawie wymiaru i poboru opłat melioracyjnych za wykonanie przez Państwo melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych oraz zagospodarowania łąk	102
42 — Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 27 stycznia 1969 r. w sprawie przeprowadzenia poboru w okresie wiosennym 1969 r.	102
43 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie sposobu odzyskiwania olejów mineralnych z czyszczywa oraz trybu postępowania z czyszczywem odpadkowym	103
44 — Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 18 stycznia 1969 r. zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia niektórych państwowych jednostek organizacyjnych do legalizacji narzędzi pomiarowych	104

35

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1969 r.

w sprawie zakładowych rad szkoleniowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych i innych jednostkach gospodarki społecznej, zwanych dalej „zakładami pracy”, które zatrudniają powyżej 1000 pracowników, tworzy się zakładowe rady szkoleniowe.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra uzgodniony z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego może wyrazić zgodę na tworzenie rad szkoleniowych w zakładach, które zatrudniają mniej niż 1000 pracowników.

§ 2. 1. Zakładowa rada szkoleniowa jest społecznym organem opiniującym, koordynującym i kontrolującym kształcenie, doksztalcenie i doskonalenie pracowników w zakładzie pracy.

2. Do zadań zakładowej rady szkoleniowej należy w szczególności:

- 1) stawianie wniosków w sprawie kierunków, rozmiarów, treści i form kształcenia, doksztalcenia i doskonalenia pracowników oraz rozpatrywanie projektów rocznych i wieloletnich planów w tym zakresie;
- 2) występowanie do kierownictwa zakładu pracy w sprawie usprawnienia planowania i kierowania szkoleniem w za-

- kładzie pracy oraz podnoszenia efektywności i jakości kształcenia, doksztalcenia i doskonalenia pracowników;
- 3) koordynowanie działalności służb szkoleniowych, ośrodków szkolenia, szkół przyzakładowych, kursów i innych form szkolenia podnoszących kwalifikacje pracowników;
- 4) inicjowanie i rozwijanie informacji o możliwościach i warunkach zdobywania zawodu, podnoszenia poziomu wiedzy i kwalifikacji oraz udzielania pomocy uczącym się pracownikom;
- 5) sprawowanie kontroli i nadzoru nad realizacją kompleksowego planu kształcenia, doksztalcenia i doskonalenia pracowników.

§ 3. Zakładową radę szkoleniową powołuje dyrektor zakładu pracy na wniosek rady zakładowej i rady robotniczej, a jeżeli nie ma rady robotniczej — na wniosek rady zakładowej.

§ 4. 1. Zakładową radę szkoleniową powołuje się spośród:

- 1) przedstawicieli dyrekcji, rady zakładowej, rady robotniczej, zakładowego koła Naczelnej Organizacji Technicznej, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Związku Młodzieży Socjalistycznej i innych organizacji społecznych;

2) specjalistów rekrutujących się ze szkół przyzakładowych, ośrodków szkolenia, służb szkoleniowych itp.

2. Zakładowa rada szkoleniowa wybiera ze swego grona przewodniczącego i sekretarza rady, a w miarę potrzeby powołuje prezydium rady.

3. Zakładowa rada szkoleniowa pracuje zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez dyrektora zakładu w uzgodnieniu z radą robotniczą i radą zakładową, a jeżeli nie ma rady robotniczej — w uzgodnieniu z radą zakładową.

§ 5. 1. Pełnienie funkcji w zakładowej radzie szkoleniowej i jej prezydium ma charakter społeczny.

2. Pracownik ma prawo do zwrotu utraconego zarobku w zakładzie pracy, jeżeli strata powstała na skutek pełnie-

nia funkcji w zakładowej radzie szkoleniowej lub jej prezydium.

§ 6. Powołanie zakładowej rady szkoleniowej nie zdejmuje odpowiedzialności z dyrektora zakładu za całokształt spraw szkoleniowych w zakładzie.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie zasad zawartych w niniejszej uchwale.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

36

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1969 r.

w sprawie wypłaty wynagrodzenia pracownikom opiekującym się dziećmi w okresie epidemii grypy.

Na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownica, która wskutek zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły z powodu epidemii grypy w okresie zimy 1969 r. przerwała pracę dla zapewnienia w domu osobistej opieki dziecku w wieku do lat 8, ma prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w wysokości i na zasadach określonych w §§ 2—4.

§ 2. 1. Wynagrodzenie za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu opieki nad dzieckiem (§ 1) przysługuje w wysokości 50% przeciętnego zarobku z okresu ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie może wynosić mniej niż najniższa płaca ustalona dla pracowników w gospodarce społecznej.

3. Wynagrodzenie wypłaca się za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu opieki nad dzieckiem (§ 1), nie dłużej jednak niż za 14 dni, bez względu na liczbę dzieci.

§ 3. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 2, przysługuje, jeżeli:

- 1) przeciętny dochód w rodzinie przypadający na jednego członka rodziny nie przekracza 1000 zł miesięcznie,

2) poza pracownicą nie ma innych domowników, którzy mogliby zapewnić opiekę dziecku,

3) w myśl obowiązujących przepisów pracownica nie zachowuje w tym czasie prawa do pełnego wynagrodzenia i nie pobiera zasiłku chorobowego.

§ 4. Decyzję o wypłacie wynagrodzenia, o którym mowa w § 2, podejmuje kierownictwo zakładu pracy na podstawie:

1) zaświadczenia stwierdzającego okres zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, wystawionego przez właściwą instytucję,

2) pisemnego oświadczenia pracownicy o braku innych domowników mogących zapewnić opiekę dziecku i o tym, że przeciętny miesięczny dochód w rodzinie przypadający na jednego członka rodziny nie przekracza 1000 zł. Oświadczenie takie wymaga potwierdzenia przez radę zakładową.

§ 5. Przepisy zarządzenia stosuje się również do pracujących ojców, jeżeli ojciec jest samotny, gdy matka z powodu choroby lub połogu nie może zaopiekować się dzieckiem lub gdy jej zatrudnienie ze względów społecznych jest bardziej celowe.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1968 r.

w sprawie trybu poboru opłaty od środków transportowych.

Na podstawie art. 25 ust. 2 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 oraz z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę od środków transportowych, przewidzianą w art. 24 ust. 1 pkt 6 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 oraz z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316), zwanego dalej „dekretem”, od wózków z silnikami pomocniczymi i od motocykli o pojemności skokowej silnika do 50 cm³ (motorowerów) oraz od transportowych wózków rowerowych uiszcza się we właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę posiadaczy wymienionych środków transportowych:

- 1) organach finansowych prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty, a nie podzielonych na dzielnice,
- 2) organach finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw,
- 3) organach finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych miast stanowiących powiaty, a podzielonych na dzielnice,
- 4) organach finansowych prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz prezydiów rad narodowych osiedli,
- 5) biurach gromadzkich rad narodowych.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, za pierwszy okres trzyletni uiszcza się przy zgłoszeniu środka transportowego do rejestru. Organ przyjmujący zgłoszenie uzależni wyda-